

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/18/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319202176
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5319202176.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Mejstříka, členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: C. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. XXX/XA, S., zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, dieťa rodičov, matky Y. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. XXX/XA, S. a otca C. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. XXXX/XX, T., adresa pre doručovanie: V. W. V., L. XXXX a T., W. II/XXX G. E. F., o zvýšenie výživného na maloleté dieťa, na odvolanie otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 16P/9/2019-187 zo dňa 09. 10. 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu m e n í tak, že otec j e p o v i n n ý platiť na maloletého C. S. zvýšené výživné vo výške 100,- eur mesačne od 16. 08. 2019 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého dieťaťa.

Týmto dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 11P/26/2014 zo dňa 28. 01. 2015, ktorým bola naposledy upravená vyživovacia povinnosť otca k maloletému dieťaťu sumou 50,- eur mesačne.

Zameškané výživné za obdobie od 16. 08. 2019 j e otec povinný hradiť v pravidelných mesačných splátkach po 50,- eur mesačne spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok v prípade neuhradenia čo i len jednej splátky riadne a včas.

Vo zvyšnej časti súd návrh z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Čadca zmenil rozsudok tamojšieho súdu zo dňa 28. 01. 2015, ktorým bola naposledy upravená vyživovacia povinnosť otca k maloletému dieťaťu sumou 50,- eur mesačne tak, že od 16. 08. 2019 zvýšil vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu na sumu 120,- eur mesačne. Zároveň vyčíslil zameškané výživné od 16. 08. 2019 do 09. 10. 2020 v sume 1 016,- eur a otca zaviazal toto zaplatiť v 10 mesačných splátkach po 100,- eur a jednej mesačne splátky v sume 16,- eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok v prípade omeškania. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov na ich náhradu nemá nárok. Svoje rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ust. § 62, § 75, § 76, § 77 a § 78 Zákona o rodine, ako aj ust. § 52 CMP, keď konštatoval, že od poslednej úpravy výživného došlo k zmene pomerov, najmä na strane maloletého dieťaťa, ktoré je fyzicky vyspelejšie a dôvodné bolo zvýšiť výživné z dovtedajšej sumy 50,- eur mesačne vzhľadom na možnosti a schopnosti rodičov na sumu 120,- eur mesačne. Vo zvyšnej časti návrh matky, ktorým žiadala zvýšiť výživné na sumu 150,- eur mesačne, zamietol.

2. Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal odvolanie otec maloletého dieťaťa, pričom uviedol, že stanovené výživné sumou 120,- eur mesačne je vysoké, maximálne vzhľadom na jeho možnosti by mohol prispievať synovi výživné sumou 70,- eur mesačne. Uviedol, že aj v minulosti sa snažil vyjsť matke maloletého v ústrety a prispievať maloletému napr. nákupom školských pomôcok, výletu, krúžkov, nákupom do domácnosti, resp. oblečenia a obuvi. Na zdravotných problémoch maloletého sa taktiež podieľal, keď ich vozil v aute do Y., kde chodil syn na kontroly.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadrila matka maloletého dieťaťa, ktorá uviedla, že s obsahom odvolania nesúhlasí. Uviedla, že syn má zhoršený zdravotný stav, chodí s ním na lekárske vyšetrenia, aj jej samotnej sa zhoršil zdravotný stav, napriek tomu stále chodí do práce a snaží sa o túto neprísl' i v ťažkej situácii pandémie. Potvrdila, že v minulosti otec dieťaťa tomuto niečo kúpil, no v súčasnej dobe sa tak nedeje. Syn pritom navštevuje už II. stupeň školskej dochádzky a výdavky sú stále vyššie. Pokiaľ syn niečo dostal, väčšinou to bolo od sestry jeho otca. Podľa nej otec dieťaťa nemá vážne zdravotné problémy, a teda je schopný sa postarať nielen o seba, ale aj svojho syna bez ohľadu na to, či momentálne je niekde zamestnaný.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

5. V zmysle § 121 CMP rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výživy maloletých a o priznaní obmedzenia a pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

6. V zmysle § 75 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

7. V zmysle § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu 3 rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

8. Aby súd mohol objektívne rozhodnúť o zmene rozhodnutia o výživnom, musí byť preukázané, že od poslednej úpravy výživného došlo k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu pôvodného rozhodnutia. K zmene pomerov môže dôjsť jednak na strane dieťaťa, a to najmä v súvislosti s jeho fyzickým rastom, prípravou na ďalšie povolanie, uspokojovaním jeho kultúrnych a športových potrieb, ale aj na strane rodiča v dôsledku rastu alebo odôvodneného poklesu jeho príjmu, resp. zúženia alebo rozšírenia rozsahu vyživovacej povinnosti. Výživné súd určuje podľa stavu zisteného v čase vydania rozhodnutia. Pri rozhodovaní o zmene výživného je nutné porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase rozhodnutia nového.

9. Vychádzajúc z vyššie uvedených zákonných ustanovení po vykonanom dokazovaní postupoval správne prvoinštančný súd, keď zisťoval, či od poslednej úpravy výživného došlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia o výživnom. V tomto smere vykonal dostatočné dokazovanie, vyvodil z neho však nesprávny právny záver, keď ustálil, že je v možnostiach a schopnostiach otca platiť na dieťa zvýšené výživné sumou 120,- eur mesačne.

10. Z vykonaného dokazovania mal aj odvolací súd preukázané, že došlo k zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa od poslednej úpravy výživného, ako aj k zmene pomerov u rodičov. Dieťa v predchádzajúcej úprave výživného navštevovalo predškolské zariadenie, v súčasnej dobe je žiakom II. stupňa základnej školy. Pôvodným rozhodnutím zo dňa 28. 01. 2015 (rozsudok OS Čadca 11P/26/2014) bol otec dieťaťa povinný prispievať na jeho výživu sumou 50,- eur. V tom čase bol otec dieťaťa nezamestnaný, matka dosahovala príjem 380,- eur. V osobnej starostlivosti mala 3 maloleté deti, pričom dvaja synovia boli z predchádzajúceho manželstva. Spolu s deťmi bývala v nájomnom byte. Maloletý C. z dôvodu zdravotných problémov sa už v tom čase podroboval pravidelným lekárske vyšetreniam. V čase rozhodovania o zvýšení výživného bol otec dieťaťa nezamestnaný, matke sa zvýšil príjem v priemere na sumu 465,- eur mesačne.

11. Je nepochybné, čo pripúšťa aj otec maloletého dieťaťa, že došlo k zmene pomerov na strane maloletého C., ktorý je fyzicky vyspelejší, navštevuje vyšší stupeň školy. K miernemu nárastu príjmu došlo aj u matky maloletého dieťaťa. Otec dieťaťa je naďalej nezamestnaný, avšak tak ako správne uviedol aj súd prvej inštancie, rodič, ktorý má vyživovaciu povinnosť, musí vyvíjať vyššiu mieru aktivity k hľadaniu si práce, v porovnaní s osobou, ktorá túto povinnosť nemá. Odvolací súd taktiež dospel k záveru, že je dôvodné zvýšiť vyživovaciu povinnosť k maloletému C., avšak súd prvej inštancie zvýšil vyživovaciu povinnosť o viac ako 100 %. Podľa názoru odvolacieho súdu takéto zvýšenie s prihliadnutím na zistený skutkový stav je neprímerané. Súd pri rozhodovaní o výživnom, resp. jeho zmene prihliada na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, ako aj možnosti a schopnosti oboch rodičov. S prihliadnutím na vykonané dokazovanie, primerané odvolací súd považuje zvýšenie výživného na sumu 100,- eur mesačne, čo predstavuje jeho 100 %-ný nárast. Začiatok zvýšenia výživného odvolací súd stanovil zhodne s názorom súdu prvej inštancie a výživné zvýšil od 16. 08. 2019. Zameškané výživné od tohto termínu je otec maloletého dieťaťa povinný splácať v pravidelných mesačných splátkach po 50,- eur mesačne pod stratou výhody splátok v prípade neuhradenia čo i len jednej splátky riadne a včas spolu s bežným výživným.

12. Vzhľadom na zistený skutkový stav a vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodnutie prvoinštančného súdu zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti návrh matky, ktorá žiadala, priznať výživné sumou 150,- eur mesačne, zamietol.

13. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).